

DEN SPONDEA

Spolupráce
strana 1

Podpora
strana 3

Odborníci
strana 4

Nápady
strana 4

Děti i dospělí
strana 5

Elán
strana 5

Akce
strana 6

Společné foto pracovního týmu s patronkou organizace Šárkou Kašpárkovou.

Foto: Tomáš Kvapilík

S jako spolupráce - zažehla Spondeu i její rychlý rozlet

Spondea letos slaví dvacet let své existence. Klíčovým prvkem její historie byla především spolupráce napříč obory i organizacemi. A právě motto SPOLUPRÁCE jsme vybrali jako první téma série článků, stejně jako písmeno S je prvním v názvu organizace Spondea.

Mohla by Spondea odvádět svoji výjimečnou práci jako osamělý voják v poli? Rozhodně ne, takto není stavěná. Právě díky otevřené spolupráci s dalšími odborníky a organizacemi se Spondea rozrůstala téměř každým rokem a dynamicky měnila svoji tvář.

Díky pověření ministerstva k plnění sociálně-právní ochrany dětí mohla Spondea od roku 2001 kdykoli ubytovat děti v nouzi. V roce 2006 vzniklo DONA centrum pro

osoby ohrožené domácím násilím, později přejmenované na Intervenční centrum Brno. V roce 2012 se díky programu ONA dostali do péče i osoby, které se dopouští agrese vůči svým blízkým. Od roku 2014 funguje program Dítě v centru, který přináší nový pohled na zvládnutí rozvodového konfliktu. Kromě toho je nutné podotknout, že bez mimořádné spolupráce se sociálním odborem magistrátu by Spondea možná ani nevznikla.

„Od paní Skořupové ze sociálního odboru jsme věděli, že Brno má ve svém plánu zřídit krizové centrum pro děti. O tento projekt jsme měli zájem, ale chyběly nám finance. Právě ona nám hodně pomohla, poskytla nám i připravovaný zákon o sociálně-právní ochraně dětí,“ vzpomíná Dagmar Úlehlová, zakladatelka, dřívější ředitelka a současná projektová manažerka a členka správní rady Spondey.

Nepřetržitá pomoc dětem

Úlehlová tak díky spolupráci se sociálním odborem mohla Spondeu v roce 1997 zanést do mapy sociálních služeb. Tehdy jako zařízení, které mělo poskytovat nepřetržitou pomoc ohroženým dětem a které sídlilo v ulici Štefánikova, v budově bývalé zdravotnické ško-

ly. Podobná instituce v Brně existovala.

Záhy se organizace začala rozvíjet. Terapeuti používali nové metody jako arteterapii a canisterapii, jejich kolegové začali navštěvovat školy s preventivními programy, ve Spondey nacházely bezpečné útočiště také matky s dětmi ohrožené domácím násilím. „Postupně jsme vymýšleli odborné know-how a předávali jsme ho dalším odborníkům z praxe,“ popisuje Úlehlová.

Zcela nová etapa mezioborové spolupráce odstartovala rokem 2006 a rozšířením Spondey o DONA centrum pro osoby ohrožené domácím násilím. To se rok poté v souvislosti s novým zákonem o sociálních službách přeměnilo na Intervenční centrum Brno.

Pokračování na další straně.

S jako spolupráce - zažehla Spondeu i její rychlý rozlet

Pokračování z předchozí strany.

„Když jsem přišla do Intervenčního centra, měla jsem za úkol navázat spolupráci napříč organizacemi v celém kraji a založit interdisciplinární týmy. Ty měly stmelovat policisty, pracovníce OSPOD, azylové domy a další pomáhající organizace s cílem lepší spolupráce na těžkých případech domácího násilí. Musela jsem všechny oslovit a navštívit, abychom o sobě věděli. Užší spolupráce mezi organizacemi pak ale zachránila mnoho kauz,“ vypráví Jana Levová, současná ředitelka Spondey.

Právě ona a celé Intervenční centrum působily jako pojítko mezi organizacemi. Přispěla také k tomu, že se do interdisciplinárních týmů zapojili státní zástupci. Navázala úzký kontakt se soudkyní Kateřinou Čuhelovou, která k tématu domácího násilí pravidelně publikuje a přednáší. S Vladimírem Vedrou, který v Brně spoluzakládal policejní skupinu specializující se na domácí násilí, pak školila policisty po celém kraji.

„Společně jsme přehrávali modelové situace domácího násilí, tím jsme policisty vtáhli do problematiky. Školení v celém kraji pokračují do současnosti. Spolupracujeme na nich s krajskou metodičkou přes domácí násilí Hanou Klodnerovou,“ objasňuje Levová.

Spolupráce bez hranic

Aby měla intervenční centra po celé republice větší vliv, vznikla Asociace pracovníků intervenčních center, jejíž místopředsedkyní se stala Jana Levová. „Mohla jsem mluvit za všechna intervenční centra, ne jen za jedno. Společně jsme usilovali o změnu zákonů a probíhající praxe. Podařilo se mi také v Asociaci prosadit osmimilionový projekt z Nadace OSF, který měl sloužit ke specializaci a rozšíření působnosti intervenčních center,“ popisuje současná ředitelka organizace.

Spondea v té době získala také přízeň předsedy soudcovské unie

Dagmar Úlehlová, zakladatelka společnosti Spondea.

Foto: archiv Spondey

Tomáše Lichovníka. „Shodli jsme se, že je potřeba, aby se někdo specializoval na problematiku domácího násilí. Díky němu a dalším jeho kolegům vznikla koncepce odhalování a posuzování případů domácího násilí. Pan doktor Lichovník je kapacita, jeho doporučení mělo pro soudce velkou váhu,“ podotýká Levová.

Aktivita Spondey a jejího Intervenčního centra Brno dokonce přesáhly hranice Česka. V roce 2009 organizace spustila mezinárodní projekt, jehož cílem bylo zkvalitnění služeb v případech, kdy se oběti domácího násilí stane cizinec či cizinka.

„Když jsme začali hledat organizace, které pracují s podobným tématem, museli jsme partnerství najít v zemích EU, jež mají delší zkušenost s kosmopolitní společností. Navázali jsme spolupráci s organizacemi v Holandsku, Portugalsku, Německu či Itálii,“ vysvětluje Levová.

Na sever i na západ

Díky spolupráci s Intervenčním centrem Jihlava a dalšími odborníky z Norska, Anglie či Holandska zapracovala Spondea také na tom, aby se její péče o rodiny zasažené

domácím násilím stala ještě komplexnější. Do nabídky tak v roce 2012 zařadila program pro osoby nevládající agresí (ONA).

„Už mezinárodní projekt zaměřený na cizince se snažil na problematiku domácího násilí nahlédnout ze širší perspektivy. Vzešla z toho myšlenka terapeuticky pracovat i s násilnými osobami. Know-how jsme získali především od kolegů z Norska,“ uvědomuje si Levová.

Spolupráce s odborníky však není důležitá jen pro oblast domácího násilí, zasahuje také další klíčové služby Spondey, tedy Centrum rodinného poradenství a Centrum krizové intervence.

„Navazujeme pokrokovou spolupráci s pracovníky OSPOD. Nejde nám o kontrolu rodiny, ale dosažení opravdové změny v rodinném systému, přičemž na prvním místě je zájem dítěte. S tím souviselo zřízení možnosti asistovaných kontaktů v roce 2008,“ upozorňuje Levová.

Díky účasti na konferenci v roce 2014 a úzkému kontaktu s holandskou terapeutkou Justine van Lawick se Spondea podařilo zavést program Dítě v centru, novou metodu terapeutické práce s rodinou

zasaženou rozvodovým konfliktem. Ta je vyhledávaná nejen v Nizozemsku pod jménem No Kids in The Middle.

„S Justine jsme navázali opravdu srdečnou spolupráci. Získali jsme si ji naším entuziasmem, profesionálním přístupem a respektem vůči její metodě. Vyučovala nás a pak nám poskytla certifikaci i k uskutečnění lektorského kurzu, abychom její metodu šířili dál,“ líčí Petr Válek, klinický psycholog a jeden z terapeutů programu.

Slovo na závěr

A jak lze shrnout význam spolupráce očima ředitelky organizace? „Historií Spondey se spolupráce vine jako červená nit spojující události a pokroky. Spolupráci rozvíjíme uvnitř týmů, v regionu, na celorepublikové i mezinárodní úrovni. Za každým posunem a vylepšením stojí partneři, se kterými realizujeme projekty a zavádíme inovace. Všech kolegů a partnerů si velmi vážíme. Přáli bychom si, aby rok 2017, ve kterém slavíme dvacáté narozeniny, byl oslavou spolupráce a aby všichni naši partneři, současní i bývalí spolupracovníci slavili spolu s námi,“ uzavírá Levová.

Tomáš Kvapilík

P jako podpora - žádá si vizi a odvahu čelit výzvám

Od prvních momentů historie je podpora hlavním motivem práce Spondey, ať už jde o podporu psychologickou, sociální či právní, směřovanou dětem, rodinám či obětem násilí. Jenže aby mohla Spondea někomu pomoci, musela nejdřív sama získat podporu pro vlastní poslání. Právě proto je PODPORA další téma ze série článků, stejně jako písmeno P v názvu organizace Spondea.

Do sebelepšího nápadu je nejprve potřeba náležitě investovat. Nebo v případě neziskovky sehnat někoho, kdo ideu podpoří. Výjimkou nejsou ani zástupci Spondey, kteří už dvacet let dělají vše možné i nemožné, aby získali podporu pro práci celé organizace. Vzhledem k úctyhodné historii programů a projektů Spondey lze říct, že se jim to daří velmi dobře.

Jaký je tajný recept pro získání podpory z fondů, grantů, ministerstev i od soukromníků? „Nesmí chybět vizionář, který tlačí myšlenky dopředu. Navíc je potřeba sehraný projektový tým, který se nezalekne výzev, ale také týmový přístup v celé organizaci,“ prozrazuje Kateřina Djak, finanční manažerka Spondey.

Podle ředitelky organizace Jany Levové je důležité umět reagovat na situaci ve společnosti. „Snažíme se vidět a zaplňovat bílé místo, které vyžaduje podporu v podobě sociální služby či terapeutické intervence. Naši práci v oblasti získávání finanční podpory stavíme na profesionalitě, konzistenci v postojích a otevřenosti pro změny v praxi,“ popisuje Levová.

Ředitelka k tomu dává i konkrétnější příklad a popisuje, co je pro Spondeu napříč dvaceti lety charakteristické.

„Byli jsme aktivní při prosazování přístupů, které mají v centru zájem nezletilých dětí. Za tím jsme vždy pevně stáli, i když to třeba v danou chvíli nebylo pohodlné, ale v budoucnu se nám pak podařilo získat podporu důležitých lidí

pro změnu praxe nebo systému. Takových příkladů je více. V nápadech, které jsme chtěli často jako průkopníci realizovat, nám byli nakloněni významní zástupci policie, státního zastupitelství, soudů nebo OSPOD,“ vysvětluje Levová.

Skromné první roky

Pevné pozici, kterou nyní Spondea drží, předcházely krušné začátky plné finanční nejistoty. První ambulance v roce 1998 vznikala mezi lavicemi v budově Českého červeného kříže ve Štefánikově ulici, kde dříve fungovala střední zdravotnická škola. Spondea tehdy čerpala z vlastních zdrojů a podporovali ji rodinní příslušníci a přátelé. Ti škrabali zdi, stěhovali, malovali, vše bez nároků na odměnu.

„První žádost na oficiální grant jsem podávala v roce 1998 v anglickém jazyce. Vypsala jej jedna holandská nadace. Díky těmto penězům jsme provedli rekonstrukci prostor a zavedli první lůžka,“ vzpomíná Dagmar Úlehlová, zakladatelka, dřívější ředitelka a současná projektová manažerka a členka správní rady Spondey.

Právě v její osobnosti se skrývá další z tajemství úspěchů v oblasti získávání podpory. Podle současných kolegů byla ona tím vizionářem a zároveň důvěryhodnou osobou. Finanční podporu čerpala z nadací, oficiálních grantů, ale také díky mnoha soukromým kontaktům.

„Mám kamarády, kteří za Spondeu dýchali. S někým významným mi domluvili schůzku a já pak vy-

Ředitelka Jana Levová v Praze přebírá šek každoroční sbírky Kuře Pomozte dětem. Foto: archiv Spondey

jednávala možnost podpory. Vše bylo postavené na dobrých vztazích,“ líčí Úlehlová.

Peníze z Brna i z Norska

V rozpočtu Spondey nyní převažují stabilní finanční zdroje. „Těmi jsou Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Krajský úřad Jihomoravského kraje a brněnský magistrát. Kromě toho už 19 let spolupracujeme s Nadací pro rozvoj občanské společnosti a čerpáme z jejich sbírkového programu Kuře Pomozte Dětem, to považuji za velký úspěch. Na konkrétní projekty pak čerpáme z evropských, norských a dalších fondů,“ objasňuje Kateřina Djak.

Ředitelka Levová vyzdvihuje spolupráci s odborem zdraví brněnského magistrátu.

„Z odboru vedeného doktorkou Proskovou dostáváme podporu pro společné projekty na poli propagace problematiky domácího

násilí nebo v oblasti nového přístupu k proškolení odborníků. Díky podpoře města Brna vznikly vzdělávací moduly pro zdravotníky či strážníky městské policie a také například PC hra Tajemství zavřených dveří,“ popisuje Levová.

A co je podle ní ten největší mistrovský počín z hlediska získávání finanční podpory?

„V oblasti pomoci obětem domácího násilí je to prestižní spolupráce s Nadací Open Society Fund při nastavování výzev z norských fondů. Stáli jsme u dvou projektů, které změnily přístup k domácímu násilí. Napomohly zavedení specializace u odborných institucí a přispěly k tomu, aby se v případech domácího násilí pracovalo s celým rodinným systémem. V oblasti pomoci dětem a rodinám je to jednoznačně dlouhodobá podpora od NROS všem známá jako Kuře Pomozte dětem,“ uzavírá Levová.

Tomáš Kvapilík

O jako odborníci - jak si v růstu pomáhají každý den?

Spondea by za dvacet let své existence nezískala tak prestižní jméno, pokud by se od počátku nemohla opřít o odhodlané pracovníky. Ti kromě elánu vnesli do své práce především znalosti a zkušenosti. Byli odborníky ve svém oboru. Právě proto jsou ODBORNÍCI ze Spondey dalším tématem ze série článků, stejně jako písmeno O v názvu organizace Spondea.

Devět psychologů a psychologek, šest sociálních pracovníků a dvě právničky se každý den dělí o přímou práci s klienty. Tyto odborníky doplňuje vedení Spondey s dlouholetou praxí a zkušenostmi ze sociálních služeb.

„Řídíme se heslem, že organizace je tak kvalitní, jak kvalitní jsou lidé, co ji tvoří,“ říká ředitelka organizace Jana Levová. I proto podporuje zaměstnance, aby si neustále rozšiřovali své vzdělání účastí na konferencích, workshopech, kurzech či psychoterapeutických výcvicích.

Odborníci ze Spondey.

Foto: Tomáš Kvapilík

Tomáš Kvapilík

Důraz na odbornost přitom charakterizuje Spondeu od jejího počátku. „Mezi prvními psychologkami, které do tehdejšího krizového centra nastupovaly, byly zkušené matadorky s dvaceti až třicetiletou praxí. Záhy poté jsme jako jedna z prvních sociálních služeb zavedli pravidelné supervize a intervize. Tehdy to ještě nepřikazoval zákon,“ vzpomíná Eva Hrabáková, sociální pracovníce, která do organizace nastoupila před sedmácti lety.

Postupem času se nabídka služeb rozšiřovala. Vzniklo Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím, program ONA pro osoby nevládající agresí či program Dítě v centru pro konfliktní rozvodové situace. „U toho jsme se hodně učili, přebírali know-how ze zahraničí. Nyní se to snažíme vracet pořádáním workshopů a konferencí. Předáváme nabyté znalosti a zkušenosti dál,“ podotýká Levová.

Navzájem se posouváme

Prohlubování odbornosti ale není jen o vzdělání, jež pracovník získá na kurzech. To dobře ví Petra Dolečková, vedoucí Centra rodinného poradenství ve Spondee.

„V týmu spolu komunikujeme po konzultacích, reflektujeme nedostatky, korigujeme se, vzájemně se tak posouváme. Kromě toho máme samozřejmě metodiku, která nastavuje laťku naší služby,“ popisuje Dolečková, která ve Spondee pracuje pět let.

N jako nápady - posouvají hranice běžného

Nebýt dobrých nápadů, nejenže by Spondea možná vůbec nevznikla, vázl by i její rozvoj a každodenní práce s klienty. Právě proto jsou NÁPADY dalším tématem ze série článků, stejně jako písmeno N v názvu Spondea.

Jako z titěrného semínka vyroste majestátní košatý strom, tak i organizaci s dvacetiletou historií a fungujícím profesionálním týmem předcházela pouhá myšlenka. Ta se v roce 1997 zrodila z informace, že se chystá nový zákon o sociálně

právní ochraně dětí a že Brnu schází zařízení poskytující nepřetržitou pomoc ohroženým dětem.

Dagmar Úlehlová tehdy neváhala a za podpory brněnského magistrátu se pustila do plánu založit krizové centrum pro děti. Se jménem a logem nové organizace jí pak pomohl dlouholetý kamarád.

„Popsala jsem mu, co bude poslání našeho zařízení. Jeho pak napadlo propojit název organizace s latinským slovem spondeo. To znamená: slibuji, zavazuji se. A nám se to líbilo,“ vzpomíná Dagmar Úlehlová, zakladatelka, dřívější ředitelka a současná projektová manažerka Spondey.

Od svého vzniku se Spondea vyznačovala inovativními postupy a nápaditostí, čímž se neustále obohacoval a rozšiřoval záběr této sociální služby. Kromě nových te-

rapeutických metod to bylo například využití jednocestného zrcadla, spuštění preventivních programů, zaměření na problematiku domácího násilí či zprovoznění ambulance klinické psychologie.

„Ve svých nápadech jsme často překračovali to, co je běžné a zavedené, a často jsme v tom byli jedini. Bylo tomu tak i u mezinárodního projektu z roku 2009, který se zaměřoval na profesionalizaci služeb pro cizince a cizinky, jež byli ohroženi domácím násilím,“ popisuje Jana Levová, ředitelka Spondey.

Levová stála i za dalším pozoruhodným nápadem. „V interdisciplinárním týmu jsme přemýšleli, jak přiblížit problematiku domácího násilí dětem. Napadlo nás udělat to formou počítačové hry. Na mateřské dovolené jsem pak měla dostatek času vymyslet příběhy a dialogy

a společně jsme pak vytvořili hru Tajemství zavřených dveří,“ líčí Levová.

Kreativita i v terapii

Nápady nejsou potřeba jen pro nasměrování celé organizace, stojí na nich i každodenní práce s klienty. Nejvíce dobrých nápadů si vyžaduje terapeutická práce s dětmi.

„Často je cílem uvolnění dítěte, prolomení ledu, navázání vztahu a interakce. K tomu používám humor, různé hry. Začínám vždy nějakou srandou. Něco záměrně spletu nebo vyzvu dítě, ať po mně hodí plyšový banán, pokud něčemu nerozumí. Nemá smysl se hned ptát na vážné věci,“ říká klinický psycholog Petr Válek, který při své práci čerpá i ze zkušeností z lektorské praxe a zážitkové pedagogiky.

Tomáš Kvapilík

D jako děti i dospělí - počet klientů se blíží 2 000 ročně

Pátý díl seriálu o historii Spondey se zastavuje u těch, kvůli kterým celá organizace vznikla a dvacet let nepřetržitě funguje. Jsou to lidé v krizových a obtížných životních situacích. Původní výhradně dětská klientela se postupně rozšiřovala i o dospělé. Právě proto jsou DĚTI a DOSPĚLÍ dalším tématem ze série článků, stejně jako písmeno D v názvu Spondea.

Zatímco v prvním roce provozu organizace vyhledalo odbornou pomoc 40 klientů, v roce 2016 už bylo toto číslo mnohonásobně vyšší – pracovníci Spondey loni pomohli 1 898 klientům. A jaký je celkový počet klientů ve dvacetileté historii? Výroční zprávy evidují celkem 16 870 klientů, kteří prošli dveřmi organizace.

Za nárůstem počtu klientů stojí nejen rozvoj Spondey, ale také rozšíření cílové skupiny. „Na začátku fungovala Spondea jako pobytové zařízení pro ohrožené děti. Až

v roce 2001 se poprvé naším klientem stal někdo dospělý. Tehdy nám zavolala sociální pracovnice, že potřebuje ukryt matku s dítětem. Souhlasili jsme, chtěli jsme jim pomoci. V té době jsme ubytovali i babičku s vnoučetem, to by v jiném zařízení nešlo,“ vzpomíná Eva Hrabálková, sociální pracovnice, která do organizace nastoupila před sedmnácti lety.

Značný nárůst klientů nastal v roce 2007, kdy se z DONA centra v souvislosti s novým zákonem o sociálních službách stalo Inter-

Cílovou skupinou jsou hlavně děti.

Foto: archiv Spondey

venční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím. To mělo kromě péče o nízkoprahové klienty za úkol oslovovat i osoby, z jejichž domácnosti policie vykázala násilnou osobu. Situace, kdy dojde k vykázaní, je také jedinou, při níž pracovník aktivně kontaktuje klienta.

Poslední významnou změnou, co se týče poskytovaných služeb, bylo zrušení pobytové formy zařízení před čtyřmi lety. Od té doby funguje Spondea pouze ambulantně s případnými výjezdy na detašovaná pracoviště po jižní Moravě.

Od krizové pomoci ohroženým dětem se zaměření Spondey v průběhu 20 let rozšířilo na celý rodinný systém. I proto Spondeu vyhledávají také rodiče, manželé v rozvodovém konfliktu či osoby nevládající agresí ve vztazích.

„Nějakou dobu se cílová skupina organizace rozšiřovala a nabírala na objemu. Nyní už žádné rozšiřování neplánujeme, chceme se věnovat kvalitě a v daných tématech jít ještě více do hloubky,“ dodává ředitelka Spondey Jana Levová.

Tomáš Kvapilík

E jako elán - když se práce dělá srdcem

Nadšení, energie, entusiasmus. To vše charakterizuje Spondeu od jejích zakladatelů až po současníky. Jaké tajemství se však skrývá za skutečností, že se elán pro práci a nadšení z nových výzev daří Spondee držet dvacet let? Abychom odpověděli na tuto otázku, zvolili jsme ELÁN dalším tématem ze série článků, stejně jako je písmeno E v názvu Spondea.

Od prvních momentů organizace, celých dvacet let spojila se Spondeou svůj pracovní a mnohdy i osobní život Dagmar Úlehlová. Z pozice ředitelky se postupem času přesunula na pozici projektové manažerky a členky správní rady. Není zdaleka sama, kdo odvádí cenné služby Spondee mnoho let a kdo se za tu dobu stal tak trochu tváří i duchem organizace.

„Pro lidi, kteří zde pracovali,

byla Spondea vždy srdeční záležitostí. To pak bylo poznat i na jejich úsilí. Byli ochotní dělat věci nad rámec běžné pracovní náplně,“ uvědomuje si Eva Hrabálková, sociální pracovnice, která do organizace nastoupila před sedmnácti lety.

Elán a loajalita pracovníků se podle ní dobře ukázala v roce 2004, kdy se organizace stěhovala z budovy ve Štefánikově ulici do nových prostor v ulici Sýpka v Čer-

ných polích. „Půjčili jsme auta, domluvili pomoc kamarádů a celou Spondeu jsme přestěhovali během jednoho víkendu. Ani jsme k tomu nepotřebovali stěhováky,“ vzpomíná Hrabálková.

Hledáme nové výzvy

Za dvacet let dosáhla Spondea výrazného postavení na poli neziskových organizací. Vedení společnosti považuje za úspěch uskutečněné mezinárodní projekty, granty ze zahraničí a v důsledku toho i nově zavedené programy či služby. Člověk by si mohl říct, že cíle už je dosaženo a nastal čas spochybnit. To pro Spondeu neplatí.

„Když něčeho dosáhneme, neustaneme na vavřínech. Stále hledáme nové výzvy, chceme naše služby neustále zlepšovat,“ popisuje ředitelka organizace Jana Levová, která ve Spondee pracuje od roku 2007.

Elán však není potřeba jen pro přijímání nových výzev ve směřování organizace. Bez stabilní motivace a velké dávky energie se neobejde ani každodenní přímá práce s klienty. Dobře si to uvědomuje například sociální pracovnice Petra Koláčková, vedoucí Intervenčního centra ve Spondee, která se už osm let na konzultacích denně setkává s klienty ohroženými fyzickým či psychickým domácím násilím.

„Motivaci mi dodává, když vidím, že naše služby opravdu pomáhají, že ta energie, kterou do toho vkládáme, není zbytečná. Nabíjí mě také, když se správným směrem vyvíjí spolupráce s policií a soudy,“ říká Koláčková. Důležitou roli pro udržení entuziasmu hraje také složení týmu a snaha o rozvoj organizace. „Když nás vedení podporuje, pracuje se dobře,“ dodává Koláčková.

Tomáš Kvapilík

A jako akce - oslava výročí přesahuje minulé události

Aby byl výčet základních pilířů a principů Spondey kompletní, je potřeba zmínit i ten poslední. Tím je ochota organizovat a podílet se na akcích pro děti i dospělé, které přesahují rámec běžné práce s klienty. Jak ukazuje následující text, Den Spondea je jen další z řady událostí, za nimiž organizace stojí. I proto je téma AKCE posledním ze série článků, stejně jako písmeno A v názvu Spondea.

Čtrnáct hodin v kuse naplněných hravě-naučným programem pro děti, ukázkou tance od mistrů ze StarDance, sportovními aktivitami i živou kapelou. Nejen to slibuje Den Spondea, kterým organizace ve čtvrtek 14. září v Café Práh

ve Vaňkovce oslaví dvacet let od svého založení.

„Celé roky pracujeme s neveselými tématy, proto jsme chtěli uspořádat oslavu tak, aby byla co nejveselejší. Chceme si dvacetileté jubileum užít se všemi, kteří nás

kdy podporovali,“ informuje Jana Levová, ředitelka organizace.

Událost, na které nebude chybět patronka Spondey Šárka Kašpárková a mnoho dalších důležitých osobností provázaných s organizací, není žádnou výjimkou, i když svojí velikostí přesahuje akce, které Spondea doposud organizovala. Řadí se mezi ně odborné konference, dny otevřených dveří, slavnostní otevření nových prostor či promítání dokumentu o domácím násilí v kině Scala, a to v předpremiéře tohoto snímku z dílny ČT.

Kromě toho ředitelka Levová ráda vzpomíná na rok 2011, kdy se do jedné z akcí podařilo zapojit i děti a širokou veřejnost. „Společně s odborem zdraví brněnského

magistrátu a interdisciplinárním týmem jsme vyhlásili literární a výtvarnou soutěž na téma domácí násilí. Svými povídkami a kresbami přispívali žáci základní a středních škol z Brna,“ popisuje Levová.

Nejlépeších pět prací v každé soutěžní kategorii vybírala odborná komise, v níž zasedli například spisovatelka Milena Holcová či sochař a výtvarník Jiří Sobotka. Z těchto prací pak vznikla výstava v Křížové chodbě Nové radnice, kde mohli návštěvníci hlasovat ještě pro nejlepší výtvor v kategorii Cena veřejnosti. Vybrané povídky, kresby a fotografie pak vydal magistrát ve sborníku a vy se na některé z nich můžete podívat níže.

Tomáš Kvapilík

Vybrané kresby ze soutěže „Domácí násilí v obrazech a povídkách“

Autorkou kresby vlevo nahoře, s názvem „Za co trpí?“, je Hana Smejkalová z gymnázia ve Vejrostově ulici. Obrázek „Strach ve dveřích“ vpravo nahoře nakreslila Anna Ročková z Evropské základní školy v Čejkovické ulici. Autorkou kresby „Zdání klame“ vlevo dole je Martina Jelínková z gymnázia ve Vejrostově ulici. Obrázek vpravo dole nakreslil Dominik Urban ze ZŠ Gajdošova. Soutěž se uskutečnila v roce 2011.

Foto: archiv brněnského magistrátu